

SREDIŠKI SRŠEN

:: Izide na dan ::
veselega Kurenta

1913.

Zvezarje in naprednjake
Pikam, če delajo napake.

Sršenovo rojstvo.

Što mene je v Središče spravjo?
Što vse je tak lepo pripravjo?
Da mogo sem se jaz zvaliti,
Stalno v Središči naseliti?
Stem čuda si razbija glavo,
Krivi ne dužne, kar ni pravo.
Zato bom réšen vam povedo,
Kak sem jaz toti svet zagledo.

Donesli gnezdo so kaplani
In zvezarji jim z dušo vdani;
Nanj pazili, da se je bila
Ličinka nežna izvalila.
Ličinka drobna ino mala
Se v Čukov pruslek zakopala,
Iz nje tam buba je postala,
Ké me Sršena je zgodjala.

Kdo zrasle so peroti meni,
Zeleo po družbi sem pošteni,
Gróstila lož in licemerstvo
Se meni je in farizejstvo,
To ne je zame družba prova,
Od je bolela me je glava,
In v toj balačini beđi
Zletjo sem jaz med boljše ljudi.

Loži ne poznajo ti ljudi,
Pošteni so in dobri tudi.
Med jimi sem tak kak sem kanjo
Na vrhi turna se nastanjo.
Vam pa, ki ste pri rojstvu bili,
Prav dobro mene odgojili,
Vsa hvala — bodite Slovenci,
Ne kak dozđaj — brezdomovinci.

Črna vest.

Na Kranjskem ustanovilo se je društvo, katero se dolgo na beli dan upalo ni, delalo je skrivno, pa s premislekom. Dasi so merodajne kroge previdni možje na to škodljivo in narodu pogubonosno društvo opozorili, se nič storilo ni, vse ga je podcenjevalo in mu prorokovalo rano smrt. Ko je stopilo na dan, širilo se je naglo in že razprostira svoje peroti po Štajerskem in uničuje narodno delo. Sršenu se je posrečilo zoznati glavne pogoje in posle tega društva. Imenuje se „Črna vest“, ima svoj sedež v Ljubljani. Vsak ud prišeže slepo pokorščino v roke vodstva, izprašati mora vsak večer svojo vest, je-li po dnevni vsejal med svoje brate nemira in sovraštvá v toliki meri, da je zadostno očrnil svojo vest. Prvi pogoj je najhujše sovraštvó rodnemu bratu nasprotnega političnega mišljenja. Oblačiti imajo se udje, če le možno v črno obleko, ne umivati, roke morajo vedno umazane imeti, nasprotnike svoje sumničiti, obrekovati, jim čast krasti z lažjo in tudi če treba s krivo prisego. Ni jim svet zakon, ne poštenje, ščuvajo moča proti ženi, brata napram sestri, starše zoper otroke in nasprotno, ter vse to smatrajo za največo zaslugo.

Črni teden vsakega leta imajo eksercicije, kjer se udje navajajo na najzlobnejši način, škodovati političnim nasprotnikom, črni petek pa je občni zbor, kjer volijo v odbor možje, ki so v preteklem letu svojemu bližnjemu najbolj škodovali.

V zborovalni sobi vise slike človeški družbi škodoželjnih častnih članov: Kadenaro, Mocoč, Šorn itd., zadnja med njimi je Berkova, kaj zanimiva. Solske deklice mu polagajo venec nedolžnosti na glavo. Pod sliko načelnika črne vesti visi znana rudeča knjiga, po stenah pa razni emblemi v varstvo društvenikov prideljenega bojnega društva „Čukolade“.

Zraven zborovalnice je prostrana dvorana, v katero stopiti je le odboru črne vesti dovoljeno.

Tu vise alegorične slike kakor: Častikraja, Kriva prisega itd., nad predsedni stolom pa je temnočrni zmaj, predstavljajoč „narodno izdajico“, ob desni je lepa slika, ki kaže „prazno hranilnico“, ob levi pa „beg v Ameriko“.

Slišal sem — kar pa skoraj ne verjamem — da se je podružnica „Črne vesti“ tudi v Mari-boru osnovala. Če je res, bom poizvedel in poročal, vendar sem prepričan, da se ne bo de v tako zigloasno moralo pogreznila.

Moj dom.

Komaj sem se lansko leto v stolpu naselil, bil je že prišel mož poizvedovat, koliko sob imam, koliko stanarine plačam na leto, kako gospodarim, koliko oseb zaposlujem, od kedaj sem v najemu, imam-li tudi zemljo v zakupu, kakšni so moji letni dohodki in še nebroj drugih vprašanj imel sem mu odgovoriti. Bila je to prava generalna spoved, pa srečno sem jo prestal in vesel sem bil, da je bil konec vseh poizvedovanj. Pa čujte! eno ni moglo možu v glavo; trdil je, da moram večje dohodke imeti, ker imam svojo sobo tak luksurijsno opremljeno. Razumil ga nisem, pa mislil sem, da množ o vsem tem brez vzroka ne povprašuje. Vsa nova oprava moje sobe je možu razgrela možgane in kako tudi ne bi. Zapor na vhodu je tako umetno narejen, da ga le z mehanizmom poznani odpreti in zapreti more, stene so secesijonistično opremljene, les za pohištvo kupil sem v Obrežu od ciganov prav po ceni, ker so iz svrži napravili mala koritca, katera je obrežka Rozika prav drago kupila in s seboj v Zagorje za domače potrebe odpeljala, zato so meni debla ceneje dali. Mizarskega mojstra sin je prišel z Ogerskega in mi napravil iz tega lesa krasno pohištvo, me v polni meri prepričal, da je njega oče resnico govoril, češ, svojega sina bom več naučil kak jaz sam znám. Tapetar mi je isto lepo prevlekel in sedaj izgleda moja soba kakor plemenitaška. Stroški niso majhni, jezil sem se nad našimi učitelji, ki so te obrtnike tak dobro računiti naučili, a kaj si hočem, dragi so res s svojim delom tak kak Humčan s starim koledarjem — pa mladi so in bi hitro obogateli radi.

Sobo mi krasi ura z muziko, delo našega urarja na placi, glasno igra, še glasneje kak naše orgle na križev pondeljek, čujejo jo celo Slosarjevi in večkrat na njo plešejo, vrli Joško pa mi je hodi navijati; samo to mi ne ugaja, da jo vsigdar naprej porine, on pravi zato, da njegov sinek muštranja pri Čukih zamudil ne bi. Kaso, kamor bom shranjeval posojilniške knjižice (pa ne morebiti vložne) sem kupil tako, kakor jo ima posojilnica na Grabah, če bo tista jim dosti velika za ta posel, bode tudi meni moja.

Obleko narejajo mi domači obrtniki, obuteľ napravi mi črevljar na Grabah prav lušno, ker je on veseli mož, igra na harmonike tak veselo, da njegova stara včasih od veselja na okno vun skoči. Zelezno posodo kupil sem pri novo-pečenem Avstrijci, on ima tudi zelo ceni sladkor in fino moko kak nikdo v Središči, po lončino pa moram na Grabe, tam imajo lončarja in Lončariča. Zadnjega dekle je pisateljica, piše v klerikalne liste in si s tem nebo služi. Meso imam od grabenskega mesarja. Dober kup, ker vselej dvakrat vaga; najpred meso s kostmi, potem pa še kosti posebej. Pecivo kupim pri domačem peku; zadnjič mi ga njegov učenec prinese in na mizo vsiplje; ko si ga hočem shraniti, opazim nek listek, vzamem in berem:

Pecivi . . . a
Vsa hvala se prizna
Le vseh svetnikov kruh
Je bil prokleta suh.

Kteri hudomušnež mu je-li podtaknil ta list? Kuretino dobim pri tukajšnjem trgovcu, najljubša mi je štajerska. Kupec jo dobi sicer iz Ogerske

in Hrvatske, pa jo tukaj v štajersko prelevi. Ščuke na Strasi so tečne in zelo težke, najem se jih, da je želodec trd kak kamen. Mleko, sir in surovo maslo jemljem v sosedni mlekarni — po zimi ga ne maram, ker je premrzlo. Sol kupim pri križopotju, je draga, čemu se pa ne čudim, ker je tam v obče vse slano. Vino jemljem v čukoklerikalnotrojički novi vinski trgovini, mi ugaja, samo to me ježi, da se s Klemenčičevimi pokalicami za vruga ne meša.

Po nedeljah in praznikih vsedavam rad na poštno lipo in poslušam pogovore naših klerikalcev. Na malo mašo so bili vsi tam v vulici zbrani, sedeli so na tenicah in se pogovarjali o gospodarstvu, potem pa še o drugih rečeh.

V. pravi: Pri bodočih volitvah jim bomo pokazali, kdo da smo.

Iv.: Le tiho bodi o tem; zadnjič sem jaz svoje majki o tem pripovedovati začel, in veš, kaj je bilo? Burklje je zgrabila in me mislila vudriti. Rekla je, sram te bodi, vso Središče se vam smeje, kej poslušate takše, ki so ne središki zleženeci, ki so došli in bodo odišli; kej je jim zato, kak bodo potle ljudi od Središča mislili, vi pa bote ostali v posmeh domačim. Kak lepo je bilo, ko ste vsi kak eden bili, vi pa zdaj krmó nosite v ljudske jaste. Grdo in odurno je od vsakega Središčana, če v svoje gnezdo pluva, tak kak vi. Če naši domači kaj napravijo, ste vi proti tomu, in če še je tak dobro; mislite, kej toga pri nas ne sprevidijo. Jaz sem baba, pa vidim, da je to bedasto in mrzko od vas, s prstom že kažejo na vašo počijanje in še vašoj deci bodo oponašali, da niste bili pravi Središčani, pač pa izdajalci domačega kraja. Tak mi je brojila, tiho sem bil in veljati sem ji moral dati.

Jož.: Tudi moja mi je tak povedala in še rekla, da moram zdaj s Središčani biti, ker med njimi živim.

Prišel je k njim sosed Janez in utihnili so; jaz pa zadovoljen z novico odletim. Veselil sem se, da imamo v Središči tak vrle mamice, ktere po središko mislijo in so ponosne na svoj domači kraj. Vsem takim vrlim majkam kličem čvrsto: Živile!

Med potjo začujem grozno kričanje, obrnem se, v Jugovo vulico tam je vrli sosed pri cesti nekaj popravljaj, a mejaš, ktereга ograja dvora vsako leto bolj na cesto zleze, ga je hudo gledal in žena je v svoji jezi pozabič dvakrat prasici jesti odnesla. Vprašam sosedá, kaj ta krič v vulici pomeni, in on mi pove, da Slosarjevi novi očenaš molijo. Ne morem vam povedati, kakšen je bil, ker sem bil predaleč proč, v to vulico ne grem, odrapal bi si svoje nežne peruti na glogovcu Žmutkove meje, ktera je predaleč na cesti. V Stiničjaku sem si zadnjič na pripravnj Ke-rencičevj brvi nogo zvinil. Tečov Fronc — hvala mu — mi jo je zravnal in rekel: zdaj vidiš, Sršen, da je tudi med nami klerikalci nekaj dobrih ljudi. Zđaj se ne upam iti po rožmarinovej ulici na Stras po ščuke, ker je nasipana z debelim kamenjem, znal bi si hitro drugoč nogo zviniti.

Zadnje nedeljo starega leta napotil sem se na Grabe, oznanjeno je bilo, da se tam „v hiši za vse“ nabirajo naročniki na „Slov. Gospodarja“ in „Stražo“. Ker mi moje kuharice in drugi zanesljivi ljudje domače novice drugače povejo kak jih poročata Gospodar in Straža, zato sem si oba lista naročil, da se iz njih naučim, kak se resnica zavija, potem bom še bolj ceniti znal resnicoljubnost svojih kuharic z željo, naj bi jim jeziček še nadalje tako gladko tekkel, in če se to zgodi, ne bo nikdar zavoljo novic v zadregi
Središki Sršen.

Močen golob.

Vgnjezdil se je pri nas v vragodolžnoj ulici močen golob, ktereга ne drži pri hrami noben

Šesta: Kak je to, da mu je koža odstopila, kej je kupjo Vrbančičkinomu dečki čukovo obleko in to zato, kej je ne na veliko soboto v Šalovce zaprego.

Sedma: Obrežkim pa je tisti, ki mu mostoči tak na šu šur stojijo, obleko kupjo.

Osma: Toti vsi bi zej v odboru radi bili, najrajši pa Lesenec, on de si pa podplate drapo. On tak v odbor dohaja kak krava na tanc. Totomo človeki je nikdar ne dosti te pa še nedužni polek jega trpeti moréjo. F. se bi zej živjo, če ga on ne bi zapelo, on sam pa mo vrožo srečo, če obleži in nemre dale, gvišno što dojde, kej ga pod streho spravi. Podne je, hodmo, Ženice so se razišle in tudi jaz sem poletel domov.

Poberki.

Kvaterni teden je kaplan hodijo po béri. Dosti žalostno, da akademično izobražen mož v sedanjem stoletju še beračiti mora, pa:

Tak nekđaj je bilo,
Še zdaj tudi je,
Ljudje se menijo,
A šege pa ne.

Kraj naših cest in potov je nakupičenih drv in šibja, da se je težko ogniti. Dasiravno take reči kraj javnih potov ležati ne smejo — pa kaj se hoče

Tak nekđaj je bilo,
i. t. d.

Pozno večer kantalaži stari puščavnik s težkim bremenom alkohola skozi Središče. Pokrpan je kak Jurinova streha v lici črteni kak luk, alkohol ljubi kak kaj na sveti, čeravno ga dostokrat v grabo vrže, da vse štiri kvišku drži kak Mastenove kola na Vuzem. Skobaca se z grabe, zahuška in zapopevle:

Tak nekđaj je bilo,
i. t. d.

Da se na prižnici pošteni ljudje črnijo, po fari neti srd in sovraštvo, da mladi kaplani dekleta pozno v noč v privatnih hišah zabavajo.

Tak nekđaj ni bilo,
Zdaj žalibog je,
Kaplani učijo,
Nas vere nové.

Soseda.

A. Sosed! si že slišal, da so zločince na Kogu dobili. Mati je svoja sinova nahujskala, naj očeta ubijeta in v mlako vržeta.

B. Kaj pa je komisija pri ogledu mrtvega rekla?

A. Da se je v mlaki vtopjo.

B. Zdaj se pa bo sodnijsko dokazalo, da je bil ubit, potem še le v mlako vržen. Kako se bo to vjemalo?

A. Čista dobro. Po protokolu komisije se je zdravniško dokazalo, da se je Krlejt pred smrtjo vtopil — po sodnijskem dokazu pa po smrti. Naj bo kak hoče — vtopil pa se je vsikak.

Tečaj.

Oča Franc: Sosed, ti gotovo znaš, kam so se naš kaplan včeraj odpeljali.

Jožko: Še ne znaš — v Ljubljano.

Fr.: Po kaj pa?

J.: Z Medencem na nekši tečaj. Pravijo, da vse to, kaj ga učijo, nemre prav vred spraviti, tam v Ljubljani bodo mu to napravili.

Fr.: Zakaj pa to Micike ne učijo, ona je bolj pametna, bi si vse to boljše zapomnila. Z'njoj bi naj šli v Ljubljano.

J.: Tudi ona se to uči, pa za ženske bo drugoč.

Novosti.

Obrež. Jaka: Kak je to, da Sršen nisi v nedeljo k nam na zborovanje prišel — bi se pa čemeril, če bi čul, kaj smo sklenoli.

Sršen: Kaj pa dobrega in koristnega.

J.: Naš kaplan so nas naravnali, da bomo prosili, kej dobimo v Obrež žrebce, znaš cesarske. Delali bodo na to, da dobimo na našo žrebčarno še žmečiše žrebce kak je mate vi v Središču.

S.: To je lepo.

J.: Pa še več. Tudi bikarno bomo imeli, kjer bodo še lepši biki kak so vaši, čista novo pleme nam bodo spravili. Te pa bomo meli vse tak kak vi.

Ločitev.

Zakonska se ločita. Po ločitvi pride sosed k ločencu, najde ga pri topli peči poleg svinjske pečenke in litr vina žalostno sedeti, smili se mu in on ga tolaži rekoč: Ne žaluj po ženi, dragi sosed, in pozabi jo. Jokajé mu sosed odgovori: Jo bi že pozabil, pa tistih jezerink, zavoljo kterih sem je ženil — ne morem.

V krčmi.

A.: Zdrav mi, Sršen, ti kaj tekne pijača? Doma sem te iskal, pa tam zozvedel, da si tu — nekaj bi te rad vprašal.

Sršen: Kaj takega, le povej.

A.: Bolj tiho govori, morebiti je zopet tisti gospod z Ormoža na dom prišel, če naju čuje, bova v „Štajerci“.

Sršen: No, pa naj. Ali se ti Štajerčevih čenčarij tako bojiš? Tega nikomur ne povej, da se ne osmeiš.

A.: Zdaj pa me poslušaj. Bi mi li hotel Slovenskega Gospodarja in Stražo posojevati, v zameno bi ti jaz Štajerca dal.

Sršen: Povej mi pametno besedo, zakaj da imaš „Štajerca“.

A.: Tisti učen gospod v Ormoži tak lepo v Štajerci piše od Središča; zadnjič je povedal, kak bi naši občinski očetje gospodariti mogli, da ne bi zafurali.

Sršen: Paj! če se bodo po njegovih naukih ravnali, te bo slabo, on ti ne zna prav furati, je v Gradcu že dvakrat zafural, tretjekrat pa ne upa gor, da ne bi do kraja prevrnil.

A.: To ti je drugači. Tista prevelka nemščina mu do Gradca tak glavo zmeša, kaj tam ne zna pha reči. — Drugače je pa učen gospod in poglej ga, kak še bahato hodi — kak naš kokot po gnojišči,

Sršen: Pamet je žamet, zato nekaj drugo.

Novo leto.

Res smešen je človek na tej Gospodovej obli. Na staro leto zvečer zbirajo se ljudje navadno v gostilnah, pričakujejo tam z navdušenjem: novo leto in ko odbije polnoč, nastane veseli hrup, vse pozdravlja — veselo novo leto. In novo leto?

Komaj se zjutraj zbudim in krmežljave oči obrišem, že so čestilci tukaj — seži v žep; obrtniki in upniki pošljejo račune — plačaj; upravnništva pridevajo svojim časnikom položnice — pošlji; razna društva te z lepo pisanimi vabili v vznešenih besedah vabijo na občne zборе in zopet vzemi svojo že onemoglo mošnjo in — poravnaj udnino; si obrtnik, dobiš od davčne oblasti plačilni nalog obrtnega davka za četrtletje naprej, dasiravno ne veš, če doživiš dan sv. Genovefe. Od vsega tega imaš pa le nekaj cifrastih razglednic in po trgovcih ti poslanih raznoobličnih stenskih koledarjev in to naj bi bilo srečno in veselo novo leto. In kmet?

Kmet pa kmetu žulje toži,
Zlato staro dobo hvali,
Ko več kupil je po groši,
Kak bi zdaj forintni zdali.

Z vsakim letom nove muke,
Z vsakim dnevom nove tuge,
Višji davki, slabše cene,
Kmeta to v uboštvo žene,

Po pisarnah roj gospode.
Ki pravico nam delijo,
V borih kebre zdaj sledijo,
Zdaj v goricah uši love.

Delati le nikdo noče,
Šake vsakega bolijo,
Daj pravični neba Oče,
Voljo k delu da dobijo.

Strašilo.

Se tema stori.
Iz hiše hiti
Na Grabah mladi gospod
Palico vihti,
Veselo smeji,
Kje neki nocoj bo pohod?

Na okno rahló
Potrka s palcó,
Pri hiši ob cesti stoječi;
Se vrata odpró,
V pozdrav da roko,
Le pustimo v rajski ga sreči.

Ne dolgo potem
Primaha že sem
Do hiše z zelenjem ovite,
Tu Čuk se zglaší,
Mu v krilo zleti,
Nakane zdaj kujeta zvite.

Vsak s poti mu gre,
Če sreča z njim se,
Črti poš'enjak to strašilo
Ki čuk ino še —
Najljubše mu je
Ob temnih nočeh v razvedrilo.

Tak leto že dni
V ponočni temi
Je videti naše strašilo,
Kak dolgo še bo
Strašilo mlado
Po naših cestah hodilo?

Opazke.

Da v Gorjem gaji se je pelo
In rajalo do rane ure,
Povzročila je naša godba,
Ki „narodne“ le izvajuje.

Ti vidiš cevi nepokrite
Po cestnih jarkih tu ležati,
Te hoče nekđaj — bod uverjen,
Cestni odsek naš zakopati.

Zastavo veteransko dela
Neznana tvrdka že več let,
Prej da gotova bo nas vzela
Pol udov smrt na uni svet.

Je lepo, s konji da trguješ,
Še z voli ino kravami,
Vso hvartanje pa tvoje — čuješ —
S tujci v resnici častno ni.

Kakšne bi naše ceste bile,
Če prodec mogli bi kupiti,
Ko manjka zdaj ga na vseh potih,
Čeravno je zastoj dobiti.

Kaj mar, če Trnava pretrga
Obrežje svoje v Šibji staro.
Kaj ne gospodje? da imela
Pot krajšo bode v tiho Dravo.

Da so okrajne ceste slabe
Kaj je cestarjem našim zato.
Po leti je neznosno praha,
V jeseni in v spomlad pa blato.

Vse toži, da deževje brani
Pridelke pod streho dobiti,
Najbolj goriški gospodarji.
Da jim bo kislo vino piti.

So kažipoti prenovljeni,
Vsi lepo beli, kak je kreda;
Kdor se ne ve kam obrnil,
V prikletju naj si jih pogleda.

Nam žal gospoda je, da svoja
Premenil dobra vsa načela,
V starosti da on odobruje,
Mladičev gáda mrzka dela.

V resnici težko naučiti,
Ko v šoli verski je poduk,
Deco, da znala razločiti,
Kaj Sokol je in kaj je Čuk.

Nam praviš, da za mesta častna
In za naslove tebi ni,
Pa vedno snuješ društva razna
In rad jim načelkješ ti.

Razna stara vina dobil
V krčmi naši boš prav drago,
Če te okus ne bode zmotil,
Dá ena pipa vso to blago.

Neznosno mene boli glava,
V gostilni v dimu če sedim,
Prijatelj, klinček tvoj pomaga,
Če z njim si glavo naharim.

Zimino vničile so miši,
Nam polki vso zeljad vkončali,
Še bero daj in plačaj davke,
Ne vem kaj bomo v zobe djali.

Koljko za slavnost v Gorjem gaji
Porabili so raznih čevljev,
Se čudil boš, kak hitro vidiš
Račune naših štacunarjev.

Nek modrijan je bil iztuhtal,
Kaj vse bi moglo se zgoditi
V Središču — to pa ni pogruntal,
S čim bilo to bi poplatiti.

Zakaj v Steničjaku je cesta
Blatna, da ne moreš z mesta,
Sosed bode ti razložil,
Ki blato nanjo je navozil.

Ni treba v Šalovce je ceste,
Lesenec trdi vse povsod,
Ko gre domov zvečer — saj veste —
Preozka mu je vsaka pot.

Nova odredba.

Šolski svet je ukazal, da morajo šolske sobe gospodov nadučiteljev če le mogoče na severno stran ležati. Najbrž raditega, da bi toplomer poletí redkokedaj postavne stopnje za vročinske počitnice kazal.

Shod na Grabah.

Bila je nedelja, klerikalci so napovedali shod. Središka trojica je tekala od hrama do hrama (še k maši ni šla) in nagovarjala ljudi za shod. Naši Medjimurci so šli in z njimi še eden naših. Kako je njega med njimi sram bilo, tak

sem se jaz čudil. Ni ga grivalo, da je šel na shod; pravi, da je mislil od dr. Korošca kaj pametnega slišati, pa nasprotno. Pravil je na shodu, da klerikalci tukaj že klobuk imajo, le pantelc še jim manjka, pa tudi tega hočejo imeti. Sram me je bilo, dr. Korošec je mislil, da ima same bedake pred seboj, ki take otročarije verjamejo, pameten človek, če ide enkrat teh ljudi poslušat — ne gre nikdar več.

25-letnica gasilnega društva.

Lepo slavnost smo imeli. Predvečer napovedana je bila bakljada. Nestrpno sem čakal večera, ker še tega videl nisem. Na dolge droge privezali so napihnjenim mehurjem in kratkim zaključem podobne pisane reči, vtaknili noter sveče in hajd v procesijo z godbo na čelu. Mahnili so po bregi in vstavili se pred mojim domom, kjer je godba lepo polko zaigrala. Neskončno razradostila me je ta čast, da meni prvemu igrajo, užalili pa so me godci, ker so mi vsi pri igranju hrbet obrnili. Temu robotemu nastopu godcev se ne čudim, ker so bili sami klerikalci. Zaprl sem okno, nisem jih poslušal več in legel v postelj. K banketu so me pozabili povabiti in moral sem doma „slive sušiti“. Zvečer na veselici v Gorjem gaju snidel sem se pa s svojim „dopelgengerjem“, kateri mi je zelo zanimive zgodbe od svojih bregov povedal. Jaz jih ne povem, bode je že on pri priliki neki zafučkal.

Sanje.

Na prvo adventsko nedeljo obiskala me je sestra Osa, kateri sem se čudil — dasiravno je že „linijo pasirala“, še je vedno živahna in vesela. Take so že navadno počasne in sitne kak naša hauptmarinarica, od katere komaj besedo dobiš in še tisto počasi in debelo, kakor bi iz soda prišla, morebiti samo napram liberalcem, katerih za živega vruga ne trpi. Pa vrnimo se k sestri Osi. Povedala mi je, da se je sv. Andrašu postila, naj bi ji v sanjah bodočega ženina pokazal. In pravi mi, da ga je v sanjah videla, ravno tisti je bil, ki ga je pred letom srečala in še zdaj se z veseljem spominja, kak ljubko jo je pogledal. Smejal sem se ji, a ona živo prepričana, da je to resnica, mi reče: Posti se ti sv. Tomažu in kaj se ti tisto noč sanja, se bo zgodilo. Kakor obljubil, sem tudi storil, postil sem se in po noči se mi zesanja, da naš kaplan odide, da sem bil v farovžu, ko so se klerikalci poslavljali in kaplan jim je pravil:

Ne žalujte zvesti moji,
Le vstrajajte v tem hudem boji.
Od vas se moram zdaj ločiti,
Nemira delat drugam iti,
Zdaj pa roko:
Da srce zvesto kakor zdaj itd.
Družbenici pa glas trepeče,
Kaplanu pri slovesu reče:
Kaj bomo reve me začele,
Ko vas ne bomo v sredi mele.

On ganjen — ji tako le pravi:
Naj vas odhod ne zvrto glavi,
Vse morate se omožiti,
Tak našo stranko utrditi.
Zato vi zvezarje pustite,
Se z liberalci omožite.
Za našo stranko jih dobiti
Mora vso vaše delo biti.

Ona:

To me ne moremo storiti,
Tak proti Bogu vse grešiti,
Ker zakon hočejo razdreti
In brez vere še živeti.

On:

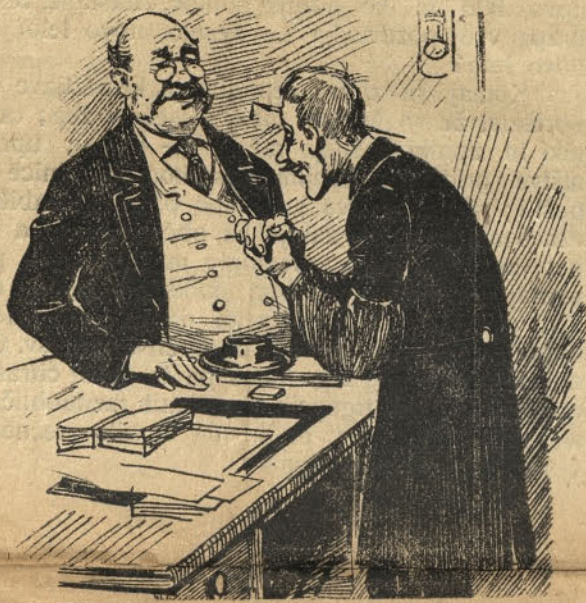
Smešno! — to mi le govorimo,
Da našo stranko vkup držimo,
Liberalci ni brez vere,
Tak kak jaz on v Boga verje,
Zakona ti ne razdene,
Ki ga v cerkvi s teboj sklene,
Druge žene vzel si ne bo,
Složno živel bode s teboj.

Zdaj pa:

Adijo! le zdrava ostani,
Poslednjič mi seži roko.

Prebudil sem se, radoveden, ali se obistiniti moja sanja. Žal bi mi bilo gospoda, ki me po večerih s svojimi skrivnimi pohodi prijetno zabava.

Hvaležnost je plača sveta.

„Gospod šef! Danes je minilo ravno petdeset let, kar sem pri vas v službi!“

„A tako! Kaj ne, prišli ste se mi zahvaliti, da sem imel tako dolgo potrpljenje z vami.“

Naznanila.

Izgubljena je od peka prek velike ceste srebrna verižica z nemškimi trakom, na katerem visi kot privesek svetinja s podobo Bismarka. Ktera poštena duša jo najde, odda naj isto lastniku hiš. št. 161 proti mastni nagradi.

Kratek poduk za slavnostne in sprejemne govore dobi se mehko vezan pri **Centrali.**

Dekoracije lokalov za ples in druge slavnostne prireditve naj-lepše in najceneje oskrbi **Bregljanec.**

Navodilo kako se z navdušenjem pristopa k raznim društvom, daje brezplačno in radovoljno **Kritik iz brega.**

Pojasnila o uspešni rabi petrolejskih peči daje **Samotar.**

„Tri zdavanja pa samo dve ženi“. Roman iz sedajnega stoletja brez podob je trdo vezan dobiti pri **Čaplancu.**

Ščuke težke s polnim trebuhom vedno sveže se dobe v **Strasburgu** pri Središču.

Rudeča knjiga ali poduk mladini, česar še ne vé in tudi ne bi vedeti smela, dobi se v škofiji v Ljubljani.

Načrte za razne moderne stavbe lahko vidiš pri **Perutninarju ml.**

Razjasnila o pogojih in cenah prepovedane paše daje **Rubin.**

Cene za kolektorno zrnje zozvédo se pri **paromlinu.**

Spisovnik poučna knjiga, kako se pišejo prošnje za stavbena dovolila in za domovinsko pravico v občini, je brož. za dobiti pri **Kapeli.**

Proračuni in načrti železnice Ormož-Ljutomer leže na ogled pri **ormoški postaji.**

Poučna knjižica kako se novinec na tiho, mirno in dobro marjašenje navaja, je za kupiti pri **Sandoru.**

Mlako v najem da občina Š... pod sledečimi pogoji: I. Najemnik mora biti klerikalnega mišljenja. II. Na svoje stroške isto ograditi. III. Ribe tam vlovljene samo o postnih dnevih prodajati. IV. Polovico dohodkov dati občanoma P. in K. za agitacijske namene.

PARNI KOTEL

ki temeljito izkuha in uniči lažnjive napade in zavijanja klerikalnih listov, kupi za vsako ceno

SREDIŠKI SRŠEN

Naročajte in širite, **NARODNI LIST** Prinaša zanimive povesti, lepe poučne spise iz vseh strok človeškega znanja, najnovejše novice iz vseh krajev ter je zvest branitelj narodne in kmečke misli!